

Dosarul nr. 3ra-245/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (jud: A. Mironov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Varvin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ivan Gheorghiev,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Gheorghiev împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia și Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Gheorghiev și a fost menținută hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia,

c o n s t a t ă :

La data de 24 aprilie 2018 reclamantul Ivan Gheorghiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia și Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la anularea decizie Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia din 05 februarie 2018 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 09 ianuarie 2018 a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia cerere cu privire la stabilirea anticipată a pensiei pentru limita de vârstă, în conformitate cu legislația în vigoare.

A susținut că, la momentul depunerii cererii menționate, vechimea sa în muncă constituia mai mult de 35 de ani. Totodată, a împlinit vârsta de 60 de ani, ceea ce corespunde cerințelor reflectate în Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998.

A afirmat că, la cererea menționată a anexat toate documentele necesare, inclusiv și carnetul de muncă în original, care însă până în prezent nu i-a fost restituit. La data de 23 februarie 2018 a recepționat copia deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia din 05 februarie 2018, prin care i-a fost refuzat în stabilirea anticipată a pensiei pentru limita de vârstă, motivându-se că prevederile legale care reglementează stabilirea anticipată a pensiei pentru limita de vârstă, au fost abrogate la data 05 ianuarie 2018.

A subliniat că, la data de 27 februarie 2018 a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia cerere, prin care a solicitat revizuirea deciziei adoptate, însă din răspunsul din 02 martie 2018, nu poate fi stabilit dacă decizia adoptată a fost supusă revizuirii sau nu, respectiv consideră că chestiunea cu privire la revizuirea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia din 05 februarie 2018, nici nu a fost examinată.

A precizat că, la data de 13 martie 2018 a expediat în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia cerere suplimentară, prin care a solicitat ca cererea din 27 februarie 2018 să fie considerată ca cerere prealabilă, conform prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000. Până în prezent Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia nu i-a oferit un răspuns.

A punctat că, la data adoptării deciziei din 05 februarie 2018, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia a interpretat eronat legislația în vigoare. Or, conform prevederilor Legii nr. 317 din 22 decembrie 2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, prevederile art. 15¹, care reglementează stabilirea anticipată a pensiei pentru limită de vârstă, au fost abrogate. Însă, prevederile alin. (1), art. II al Legii nr. 317 din 22 decembrie 2017, stipulează direct că, persoanele care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, întrunesc condițiile de stabilire anticipată a pensiei pentru limită de vârstă prevăzute la art. 15¹ din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii își vor putea exercita acest drept în condițiile menționate și după intrarea în vigoare a prezentei legi.

A menționat că, cu toate că prin răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia din 05 aprilie 2018, cererea sa prealabilă a fost respinsă, consideră că la momentul publicării Legii nr. 317 din 22 decembrie 2017, întrunea condițiile principale pentru stabilirea anticipată a pensiei pentru limită de vârstă.

A solicitat recunoașterea ca ilegală și anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia din 05 februarie 2018, prin care i-a fost refuzat în stabilirea anticipată a pensiei pentru limită de vârstă, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, acțiunea depusă de Ivan Gheorghiev, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Ivan Gheorghiev și a fost menținută hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, dreptul la stabilirea anticipată a pensiei pentru limită de vârstă, au persoanele, care la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 317 din 22 decembrie 2017, deja au întrunit condițiile reflectate în art. 15¹ al Legii privind sistemul public de pensii nr. 156/1998.

În litigiul dedus judecăți, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a constatat că, apelantul Ivan Gheorghiev a împlinit vârsta de 60 de ani, la data de 05 ianuarie 2018, adică după intrarea în vigoare a Legii nr. 317 din 22 decembrie 2017, prin care au fost abrogate prevederile, care reglementau stabilirea anticipată a pensiei pentru limită de vârstă.

De asemenea, instanța de apel a învederat că, din cele expuse supra, rezultă cert că, apelantul a atins vârsta de 60 de ani, în momentul când prevederile art. 15¹ al Legii privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998, care ofereau posibilitatea stabilirii anticipate a pensiei pentru limită de vârstă, deja erau abrogate și nu puteau fi aplicate, din motivul încetării lor în temeiul legal.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a accentuat despre imposibilitatea constatării împlinirii de către apelantul Gheorghiev Ivan, mai întâi a vârstei de 60 de ani, și mai apoi intrarea în vigoare a Legii nr. 317 din 22 decembrie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

La data de 03 ianuarie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Ivan Gheorghiev a declarat recurs împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile Legii nr. 317, or acestea se aplicau inclusiv și la data de 05 ianuarie 2018.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 06 noiembrie 2018, iar recurentul a declarat recurs la data de 03 ianuarie 2019.

Astfel, recursul, declarat la data de 03 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea

probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ivan Gheorghiev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Ivan Gheorghiev, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Gheorghiev ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ivan Gheorghiev se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru